

GERECHT VAN EERSTE AANLEG VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Beroep, op 23 november 1989 ingesteld door Algemene Financieringsmaatschappij Nefico BV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen**(Zaak T-157/89)**

(90/C 14/12)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 23 november 1989 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Algemene Financieringsmaatschappij Nefico BV, vertegenwoordigd door Professor A. Deringer en Dr. F. Montag van het advocatenkantoor Deringer, Tessin, Herrmann & Sedemund, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van A. May, advocaat aldaar, Grand-rue 31.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

1. nietig te verklaren Beschikking 89/536/EEG van de Commissie van 15 september 1989 inzake een procedure op grond van artikel 85 van het EEG-Verdrag (IV/31.734 — Filmaankoop door Duitse televisie-instellingen) ⁽¹⁾;
2. subsidiair, de beschikking nietig te verklaren wat Nefico betreft, en
3. de Commissie te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster stelt dat de beschikking in veel opzichten onwettig is:

1. De Commissie heeft niet alle beschikbare inlichtingen in aanmerking genomen en beoordeeld. De onderhavige overeenkomsten zijn namelijk onevenredig en buitensporig, in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie, wat zowel de hoeveelheid programmamateriaal die daaronder valt, de lange licentieduur als het contractgebied betreft. Zij zijn derhalve niet gerechtvaardigd uit hoofde van de bijzondere marktcondities.
2. De Commissie heeft artikel 85, lid 3, geschonden, omdat niet is voldaan aan de vereisten van die bepaling, te weten verbetering van de verdeling van films, een billijk aandeel voor de gebruikers, onmisbaarheid van de beperkingen en geen mogelijkheid om voor een wezenlijk deel van de producten de mededinging uit te schakelen.
3. De Commissie heeft gehandeld in strijd met artikel 85, lid 3, met Nefico's procedurele rechten en met

haar verplichting om haar discretionaire bevoegdheid niet te misbruiken door vrijstelling te verlenen, omdat zij de overeenkomsten niet tegen de uitdrukkelijke wil van een van de partijen in enkel op verzoek van de andere partij wettig kon vrijstellen.

4. De Commissie heeft in strijd met artikel 86 van het EEG-Verdrag gehandeld door de vrijstelling te verlenen, omdat de buitensporige en ondraaglijke mededingingsbeperkingen in de overeenkomsten uiteindelijk te wijten zijn aan een misbruik van een machtspositie door Degeto/ARD, dus het resultaat zijn van bij artikel 86 verboden handelingen; de Commissie kan krachtens artikel 85, lid 3, geen vrijstelling verlenen voor het resultaat van dit verboden misbruik.
5. In de procedure heeft de Commissie in vele opzichten in strijd met artikel 190 van het EEG-Verdrag gehandeld, zodat de beschikking nietig moet worden verklaard wegens ontoereikende motivering.

Beroep, op 29 november 1989 ingesteld door D. Coussios tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen**(Zaak T-159/89)**

(90/C 14/13)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 29 november 1989 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door D. Coussios, woonachtig te Brussel, vertegenwoordigd door J.-N. Louis, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Y. Hamilius, advocaat aldaar, route d'Esch 7-11.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

1. onderhavig beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;
2. bijgevolg, nietig te verklaren:
 - het besluit van de Commissie tot nietigverklaring van de onder nummer COM/119/87 gepubliceerde procedure tot voorziening in een vacature;
 - alle latere besluiten die de Commissie op basis van dit onwettige besluit heeft genomen;
 - voor zover nodig, de stilzwijgende afwijzing door de Commissie van de door verzoeker op 27 april 1989 ingediende klacht;

⁽¹⁾ PB nr. L 284 van 3. 10. 1989, blz.36.

3. verweerster te verwijzen in de kosten van het geding, hetzij krachtens artikel 69, paragraaf 2, hetzij krachtens artikel 69, paragraaf 3, tweede alinea, van het Reglement voor de procesvoering, alsmede, krachtens artikel 73b van dit Reglement, in de in verband met de procedure gemaakte noodzakelijke kosten, in het bijzonder de reis- en verblijfkosten en het honorarium van de advocaat.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van zijn beroep voert verzoeker de navolgende middelen aan:

- schending van artikel 25 van het Ambtenarenstatuut, aangezien de kennisgeving van het bestreden besluit geen enkele motivering bevatte op grond waarvan verzoeker en het Hof de gegrondheid ervan kunnen toetsen;
- schending van artikel 45 van het Ambtenarenstatuut, aangezien de bekendmaking van de tweede aankondiging van vacature slechts is gedaan om een schijn van wettigheid aan een besluit te geven dat reeds was vastgesteld, terwijl de in aanmerking genomen kandidaat zelfs niet in een post van categorie A kon worden benoemd;
- misbruik van procedure, voor zover het bestreden besluit enkel ten doel had de bekendmaking van een nieuwe aankondiging van vacature mogelijk te maken en om aldus de gekozen kandidaat de mogelijkheid te bieden geldig zijn sollicitatie in te dienen.

Beroep, op 4 december 1989 ingesteld door E. Sebastiani tegen Europees Parlement

(Zaak T-163/89)

(90/C 14/14)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 4 december 1989 beroep ingesteld tegen het Europees Parlement door E. Sebastiani, woonachtig te Itzig-Luxemburg, ambtenaar bij het Secretariaat-generaal van het Europees Parlement, vertegenwoordigd door P. Greinert c.s., advocaten te Trier, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij verzoekster in het Secretariaat-generaal van het Europees Parlement, Bâtiment Tour, bureau 8/38, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

1. de financiële schade te vergoeden, met inbegrip van de gebruikelijke bankinteressen, die zij heeft geleden ten gevolge van het feit dat zij geen interim-bevordering heeft ontvangen;
2. door een adequate bevordering met terugwerkende kracht of een adequate hogere bevordering tot de bij haar functie behorende B 3-post de financiële schade (met inbegrip van de gebruikelijke bankinteressen) te vergoeden, die verzoekster door deze benadeling op het punt van de bevordering heeft geleden in vergelijking met een in een vergelijkbare positie verkerende collega van de Franse sectie (Hoofd van de Franse typekamer);
3. het Europees Parlement te verwijzen in de kosten van het geding;
4. bovendien het tot aanstelling bevoegde gezag te gelasten, zijn discriminerend personeelsbeleid ten nadele van bepaalde EG-landen door een onjuiste verdeling van de posten, die niet in overeenstemming is met artikel 27 van het Ambtenarenstatuut, te corrigeren en zo de randvoorwaarden voor een correct personeelsbeleid, in de zin van de artikelen 45 en 27, door een juiste verdeling van de posten en bevorderingen in het Secretariaat-generaal van het Europees Parlement te creëren.

Middelen en voornaamste argumenten

Op grond van de in artikel 45, lid 1, van het Ambtenarenstatuut neergelegde bevorderingscriteria had verzoekster uiterlijk op hetzelfde tijdstip als haar collega van de Franse sectie haar bevordering tot B 3 moeten ontvangen, omdat verzoekster bij een ongeveer even goede beoordeling zelfs meer „verdienden” had. Dat dit niet is gebeurd, is een gevolg van het feit dat ter zake van het personeelsbeleid wordt gediscrimineerd op basis van nationaliteit. Deze discriminatie is het gevolg van het feit dat het tot aanstelling bevoegde gezag niet in staat is om in het algemeen op het gebied van de verdeling van de posten over de afzonderlijke EG-landen en in het bijzonder in het geval van verzoekster een behoorlijk personeelsbeleid te voeren of te handhaven door een adequate verdeling van de posten en bevorderingen overeenkomstig de artikelen 27, 45, lid 1, en 7, lid 1, van het Ambtenarenstatuut.

Verzoekster wordt door het personeelsbeleid van het tot aanstelling bevoegde gezag, dat bepaalde EG-landen en EG-ambtenaren discrimineert, benadeeld en lijdt daardoor financiële schade.